

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 48.

Vydána dne 30. října 1945.

Cena Kčs 3.40.

O B S A H:

(105.—108.) **105.** Dekret presidenta republiky o očištných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců. — **106.** Dekret presidenta republiky o platech členů Prozatímního Národního shromáždění. — **107.** Dekret presidenta republiky o přechodné úpravě poplatkového ekvivalentu v zemích České a Moravskoslezské. — **108.** Dekret presidenta republiky o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy.

105.

Dekret presidenta republiky

ze dne 4. října 1945

o očištných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců.

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou ustanovují:

§ 1.

Osobní rozsah.

(1) Ustanovení tohoto dekretu platí, pokud z odstavců 3 až 5 nevyplývá něco jiného,

A. pro zaměstnance v činné službě

a) státu,

b) svazků územní samosprávy jakož i jiných veřejnoprávních korporací a nadací,

c) ústavů, podniků, fondů a zařízení, jež náležejí subjektům, uvedeným pod písm. a) a b) nebo jsou jimi spravovány,

d) na něž se vztahuje zákon ze dne 24. června 1926, č. 104 Sb. (učitelský zákon), bez ohledu na to, zda jsou v služebním (pracovním) poměru veřejnoprávním nebo soukromoprávním (smluvním);

B. pro příjemce veřejných odpočivných nebo zaopatřovacích platů (provisních platů), po případě čekatelného; dále darů a pensí z milosti a odpočivných (zaopatřovacích) platů povolených podle volné úvahy, pokud tyto osoby jsou české, slovenské nebo jiné slovanské národnosti.

(2) Kde tento dekret užívá v dalších ustanoveních slova zaměstnanec, rozumějí se tím, pokud není výslovně jinak stanoveno, osoby uvedené v odstavci 1.

(3) Pro soudcovské úředníky platí ustanovení §§ 2 a 3 a přiměřeně též § 15, odst. 6, § 23, odst. 1 a § 24, ať již jsou v činné službě či ve výslužbě. V ostatním platí pro ně, zejména pokud jde o řízení, ustanovení zákona ze dne 21. května 1868, č. 46 ř. z. Kárný senát u nejvyššího soudu a nejvyššího správního soudu může však být též složen z 5 členů soudu, které zvolí plenární shromáždění členů soudu, zejména tehdy, bylo-li by složení tohoto senátu podle předpisů v tomto směru platných spojeno s obtížemi. Zvolení jsou ti, kdož obdrželi poměrně nejvíce hlasů. Týmž způsobem se zvolí 5 náhradníků. Senátu předsedá služebně nejstarší člen. Náhradníci nastupují za členy senátu, kteří se jednání nemohou účastniti, podle služebního pořadí. Výsledku předběžného šetření podle § 15, odst. 6 smí být použito toliko tehdy, provedl-li šetření soudce (člen soudu). Soudci, kteří provedli předběžné šetření, nemohou býti členy senátu zvoleného podle předchozího odstavce.

(4) Ustanovení tohoto dekretu se nevztahují na vojenské gážisty z povolání nebo vojenské gážisty ve výslužbě.

(5) Řízení o přezkoumání činnosti zaměstnanců nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění se upraví podle obdoby tohoto dekretu zvláštním řádem o zřízení očištných komisí pro tyto zaměstnance. Řád tento vyžaduje schválení ministerstvem ochrany práce a sociální péče.

§ 2.

Stíhatelná činnost.

(1) Zaměstnanec, který v době nesvobody porušil věrnost vůči Československé republice, nebo českému nebo slovenskému národu, po případě se prohřešil proti národní cti anebo proti povinnosti národní soudržnosti vůči příslušníkům českého nebo slovenského národa, dopouští se služebního přečinu a trestá se — bez újmy soudního stíhání — podle předpisů tohoto dekretu.

(2) Za činnost ve smyslu odstavce 1 se považuje zejména:

a) přihlášení se k německé nebo maďarské národnosti,

b) politická spolupráce s Němci nebo Maďary (na př. členství ve Vlastě, Rodobraně, Úderných oddílech Hlinkovy gardy, dále převzetí a horlivé vykonávání funkce ve Svazu pro spolupráci s Němci, České lize proti bolševismu, Kuratoriu pro výchovu české mládeže, Hlinkově slovenské lidové straně, Hlinkově gardě, Hlinkově mládeži, Německo-slovenské společnosti a v jiných fašistických organizacích podobné povahy, jichž účelem bylo šířit nacistickou ideologii a udržovati mocenské postavení Němců, Maďarů a českých a slovenských zrádců),

c) propagování, obhajování, vychvalování nebo podpora nacismu, fašismu nebo antisemitismu,

d) schvalování, podpora nebo obhajování projevů nacistů, fašistů a českých nebo slovenských zrádců,

e) odborná spolupráce s Němci, Maďary a s českými nebo slovenskými zrádci, přesahující meze průměrného nařízeného výkonu (iniciativní a mimoslužební návrhy, příkazy na zvýšení pracovní výkonnosti a pod.),

f) ucházení se o povýšení, vyznamenání, odměny a jiné výhody u německých nebo maďarských úřadů a funkcionářů (na př. Heydrichova zotavovací akce),

g) zneužívání postavení na vedoucím místě k získání nebo zabezpečení osobního prospěchu na úkor podřízených,

h) společenský mimoslužební styk s Němci nebo Maďary (na honech, společenských večerech a pod.),

ch) poskytování úplat okupantům nebo poskytování nebo opatrování jiných výhod, naturálií a pod. k dosažení osobního prospěchu v úřadě,

i) skládání zkoušek na německých (maďarských) školách, zapsání (posílání) dětí pod

18 let do německých (maďarských) škol,

j) veškerá jiná spolupráce s okupanty směřující k posílení nebo upevnění okupantského režimu.

§ 3.

Tresty.

(1) Za činnost uvedenou v § 2, odst. 1 trestají se provinili zaměstnanci podle tíže poklesku a stupně provinění:

A. jsou-li v činné službě,

1. důtkou,

2. vyloučením z postupu do vyšších stupňů služného (vyššího adjuta, platového nebo mzdového zařazení) nejdéle na dobu tří roků,

3. zmenšením služného (části platu mu odpovídající) nejdéle na dobu tří roků a nejvýše o 50%,

4. přeložením (trvalým odvelením) na jiné služební místo; k zostření tohoto trestu se s ním může spojit vyloučení z postupu do vyšších stupňů služného (vyššího adjuta, platového nebo mzdového zařazení), nebo zmenšení služného (části platu mu odpovídající) obdobně podle ustanovení pod č. 2 a 3. Náhrada stěhovacích nákladů anebo jiných náhrad, spojených s přeložením, nepřisluší,

5. přeložením do dočasné nebo trvalé výslužby; s tímto opatřením se může spojit trvalé nebo dočasné snížení odpočívňích (zaopatřovacích) platů, nejvýše o 50%,

6. propuštěním ze služebního (pracovního) poměru; toto propuštění má za následek ztrátu služebního místa a všech nároků odpočívňích a zaopatřovacích pro zaměstnance a jeho rodinné příslušníky,

B. jsou-li příjemci

a) veřejných odpočívňích (zaopatřovacích) platů, po případě čekatelného

1. důtkou,

2. dočasným nebo trvalým snížením odpočívňích platů nebo čekatelného nejvýše o 50%,

3. dočasným nebo trvalým odnětím odpočívňích platů nebo čekatelného,

4. ztrátou všech práv, které plynou ze služebního poměru a všech nároků na odpočívňé (zaopatřovací) platy (čekatelné) pro zaměstnance a jeho rodinné příslušníky,

b) veřejných zaopatřovacích platů (vdovských a sirotčích pensí, příspěvků na výchovu), dále darů a pensí z milosti a odpočívňích (zaopatřovacích) platů, povolených podle volné úvahy, tresty přiměřeně podle ustanovení písm. a) č. 2 a 3.

(2) Doba, na kterou se vztahuje trest podle odstavce 1, A, č. 2, 3 a 4, se nezapočítává do platového (mzdového) postupu a po tuto dobu je vyloučeno jmenování zaměstnance.

(3) Mělo-li by propuštění zaměstnance podle odstavce 1, písm. A, č. 6 za následek prokazatelně ohrožení výživy jeho nebo jeho rodinných příslušníků, může se postupovati obdobně podle § 98 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15, ř. z. (služební pragmatiky), a obdobných předpisů. Totéž platí přiměřeně i pro příjemce odpočivných (zaopatřovacích) platů.

(4) Pro posouzení otázky, zda se má postupovati podle odstavce 1, písm. A nebo B, je rozhodující stav, který je v době uložení trestu.

§ 4.

Zřízení a příslušnost očistných komisí.

(1) K provedení řízení podle tohoto dekretu se zřizují:

1. očistné komise pro veřejné zaměstnance (v dalším jen očistné komise) při okresních národních výborech v sídle krajských soudů s výjimkou Prahy a Brna, kde se zřizují při zemských národních výborech; v Bratislavě se zřídí očistná komise při orgánu, jež určí Slovenská národní rada, a v Moravské Ostravě při exposituře moravskoslezského zemského národního výboru,

2. vrchní očistné komise pro veřejné zaměstnance (v dalším jen vrchní očistná komise) pro obvod zemí České a Moravskoslezské při ministerstvu vnitra v Praze a pro obvod Slovenska při pověřenictvu Slovenské národní rady pro věci vnitřní v Bratislavě.

(2) Očistné komisi při okresním národním výboru přísluší stíhati zaměstnance v činné službě, kteří měli dne 5. května 1945 své úřední působnosti v obvodu příslušného krajského soudu, a příjemce odpočivných (zaopatřovacích) platů (provisních platů, čekatelného), kteří měli v tomto soudním obvodu v uvedený den své trvalé bydliště.

(3) Očistné komisi při zemských národních výborech přísluší stíhati zaměstnance v činné službě, kteří měli dne 5. května 1945 trvalé úřední působnosti v obvodu krajského soudu v sídle příslušného zemského národního výboru, a příjemce odpočivných (zaopatřovacích) platů (provisních platů, čekatelného), kteří měli v tomto soudním obvodu v uvedený den své trvalé bydliště.

(4) Ukáže-li se toho potřeba, může ministr vnitra vyhláškou, uveřejněnou ve Sbírce zákonů a nařízení, zřídit očistnou komisi i v jiném místě a stanovit její územní obvod.

(5) Očistné komise jsou příslušné i tehdy, dopustil-li se obviněný provinění jemu za vinu kladeného v jiném dřívějším služebním poměru nebo ještě před vstupem do služebního poměru, případně před přiznáním zaopatřovacích platů.

(6) Vrchní očistné komise rozhodují jako odvolací stolice a ve sporech o příslušnost mezi jednotlivými očistnými komisemi.

(7) Věcné potřeby očistných (vrchních očistných) komisí dodají a kancelářské práce obstarají úřady, u nichž jsou zřízeny. Tyto úřady hradí též náklady řízení, pokud se jejich náhrada neuloží obviněnému (§ 20, odst. 3). Tyto úřady ustanoví též z úředníků právní služby jim přidělených nebo k tomu účelu přikázaných zapisovatele pro řízení před očistnými komisemi. Na zapisovatele se vztahuje obdobné ustanovení § 9, odst. 3.

§ 5.

Složení očistných komisí.

(1) Očistné komise jednají a usnášejí se v senátech, jež se skládají z předsedy očistné komise nebo jeho náměstka a dvou přísedících. Při jejich složení jest dbáti toho, aby předseda a jeden přísedící byl práva znalý. Nejméně jeden člen očistné komise buď vzat z onoho oboru veřejné správy a, pokud možno, z oné zaměstnanecké kategorie (skupiny), k nimž náleží obviněný.

(2) Vrchní očistné komise jednají a usnášejí se v senátech, jež se skládají z předsedy vrchní očistné komise nebo jeho náměstka a čtyř přísedících. Při jejich složení jest dbáti toho, aby předseda a dva přísedící byli práva znalí. Nejméně dva členové vrchní očistné komise buďtež vzati z onoho oboru veřejné správy a, pokud možno, z oné zaměstnanecké kategorie (skupiny), k nimž náleží obviněný.

(3) Při sestavování senátů očistných komisí (vrchních očistných komisí) buď přihlíženo k tomu, aby předsedou byl podle možnosti občanský nebo vojenský soudce.

§ 6.

Jmenování členů očistných komisí.

(1) Předsedy a potřebný počet jejich náměstků a přísedících vrchních očistných komisí jmenuje vláda. Přísedící jsou jmenováni

z řad zaměstnanců všech oborů veřejné správy a všech zaměstnaneckých kategorií na návrh příslušného ústředního úřadu.

(2) Předsedy a potřebný počet jejich náměstků a přísedících očištných komisí jmenuje ministr vnitra (na Slovensku orgán, který určí Slovenská národní rada) na návrh příslušného zemského národního výboru (na Slovensku orgánu, jež určí Slovenská národní rada), a to ze zaměstnanců majících trvalé služební působiště v obvodu příslušné očištné komise (§ 4, odst. 2 až 4).

(3) Zaměstnanci jmenovaní členy očištných komisí pozbývají této funkce, nastane-li v jejich služebním přidělení nebo postavení změna, s níž odpadnou podmínky jmenování. Jinak členství v očištných komisích nelze odmítnouti.

(4) Za doby trestního soudního, disciplinárního (kárného, očištného) řízení zahájeného proti členu očištné komise nesmí se tento člen účastniti žádného jednání očištné komise. Skončí-li se řízení potrestáním, pozbude svého členství a buď na místo něho jmenován jiný zaměstnanec.

§ 7.

Sestavování senátů a delegování.

(1) Předsedové očištných komisí sestavují senáty pro dobu trvání těchto komisí. Zároveň určí pořadí, v němž ostatní členové komise nastupují do senátu jakožto náhradníci, zajde-li něco některého člena senátu.

(2) Není-li u některé očištné komise po ruce počet členů, kterých je třeba ke zřízení senátu, deleguje vrchní očištná komise k projednání věci jinou očištnou komisí.

(3) Totéž může nařídit na návrh obviněného zaměstnance, jsou-li zde důvody, pro které lze pochybovati o nepodjatosti příslušné očištné komise.

§ 8.

Podjatost a odmítnutí.

Pro vyloučení členů očištných komisí mají obdobnou platnost předpisy § 111 služební pragmatiky s tou změnou, že obviněný má právo ve třech dnech po doručení obsílky k ústnímu jednání odmítnouti jednoho člena senátu bez udání důvodů.

§ 9.

Postavení členů očištných komisí.

(1) Členství v očištných komisích je funkce čestnou a členové těchto komisí vykonávají

svůj úřad nezávisle. Výkon této funkce budiž příslušnými úřady umožněn. Členům očištných komisí dojíždějícím k jednání komise přísluší náhrada služebních výloh podle předpisů platných o služebních cestách státních zaměstnanců. Náklad na tyto služební výlohy se hradí z prostředků ministerstva vnitra.

(2) Před nastoupením úřadu složí členové očištných komisí slib, že budou plnit svůj úřad podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Tento slib složí členové vrchních očištných komisí do rukou ministra vnitra (na Slovensku do rukou orgánu, který určí Slovenská národní rada) a členové očištných komisí do rukou předsedy národního výboru, při němž jsou zřízeny.

(3) Členové očištných komisí jsou povinni zachovati úřední tajemství o tom, co se dověděli při výkonu svého úřadu.

§ 10.

Kárný zástupce.

(1) U každé očištné komise (vrchní očištné komise) působí k obhájení veřejných zájmů kárný zástupce s potřebným počtem náměstků.

(2) Kárné zástupce a jejich náměstky jmenuje ze zaměstnanců práva znalých a v místě bydliště u vrchní očištné komise vláda, u očištných komisí ministr vnitra (na Slovensku orgán, který určí Slovenská národní rada), jenž se řídí při tom návrhy zemských národních výborů, na Slovensku orgánu, jež určí Slovenská národní rada (§ 6, odst. 2). Ustanovení § 6, odst. 3 a 4 platí obdobně.

(3) Kární zástupci u očištných komisí jsou podřízeni kárnému zástupci u vrchní očištné komise a spolu s ním ministru vnitra (na Slovensku orgánu, který určí Slovenská národní rada). Ve věci samé se řídí pokyny úřadu (§ 15, odst. 1).

(4) Kárný zástupce musí býti slyšen před každým rozhodnutím očištné komise, aby hájil zájmy jemu svěřené.

(5) Ustanovení § 8 a § 9, odst. 3 platí obdobně.

§ 11.

Obhajování.

(1) K odpovědnosti pohnaný zaměstnanec má právo užívati v řízení před očištnými komisemi obhájce ze zaměstnanců v místním obvodu působnosti očištné komise v činné službě nebo ve výslužbě nebo z osob zapsaných v seznamu obhájců.

(2) Na žádost buď obviněnému zaměstnanci pro ústní jednání zřízen obhájce přednostou úřadu, u kterého jest očištná komise zřízena.

(3) Kromě případu v předcházejícím odstavci dotčeného nejsou zaměstnanci zavázáni převzít obhajobu. V žádném případě nesmějí přijmouti odměnu a mají vůči obviněnému toliko nárok na náhradu nákladu v zájmu obhajování nutného a účelně učiněného.

(4) Obhájce je oprávněn vše, co k zastoupení obviněného za účelné pokládá, otevřeně přednésti a užívatí zákonných obhajovacích prostředků. Jest zavázán zachovávat mlčelivost o všech sděleních, která obdržel ve své vlastnosti jako obhájce.

Zvláštní povinnosti a práva.

§ 12.

a) soudů, úřadů a jiných orgánů.

(1) Veškeré soudy, veřejné úřady a orgány jsou povinny oznámiti úřadu (§ 15, odst. 1) každou okolnost, již přísluší posuzovati očistné komisi a která vyšla nebo vyjde najevo během řízení u nich zavedeného.

(2) Též přednostové úřadů jsou povinni učiniti oznámení ve smyslu odstavce 1 o okolnostech svědčících o služebním přečinu zaměstnance (§ 2), o nichž se dověděli ve službě i mimo službu.

(3) Disciplinární komise (kárné orgány) jsou povinny zdržet se v kterémkoliv stadiu řízení jakéhokoli dalšího jednání, zjistí-li se, že jde o provinění stíhatelné před očistnými komisemi, a odstoupiti věc k projednání příslušné očistné komisi.

§ 13.

b) občanstva všeobecně.

(1) Každý, komu je známa nějaká okolnost svědčící o služebním přečinu (§ 2) veřejného zaměstnance, má právo to oznámiti úřadu (§ 15, odst. 1) nebo kárnému zástupci.

(2) Oznámení musí býti podepsáno podatelem a má obsahovati přesné označení okolností svědčících proti obviněnému zaměstnanci; a mají se připojiti nebo navrhnouti potřebné důkazy. Anonymní oznámení a oznámení neodůvodněná nemají býti podkladem pro jednání podle tohoto dekretu.

(3) Vědomě nepravdivá udání, nezakládají-li přímo skutkovou podstatu zločinu křivého obvinění, se stíhají na návrh postiženého z moci

úřední veřejnou obžalobou jako přečin podle zákona o ochraně cti, i kdyby jinak zakládala jen skutkovou podstatu přestupku.

§ 14.

c) zvláště vydání svědectví.

(1) Osoby vyslýchané mají postavení svědků před trestním soudem a musí o tom býti řádně poučeny před svým výsledkem.

(2) Výslech je vždy nepřisezný.

(3) Křivá výpověď před očistnou komisí se trestá jako podvod podle §§ 197, 199a) trestního zákona.

§ 15.

Zavedení řízení — přípravné šetření.

(1) Očistná komise zahájí řízení na návrh (kárné oznámení) služebního úřadu. U příjemců odpočívňích (zaopatřovacích) platů navrhne zahájení řízení úřad (orgán), který přiznal odpočívňý (zaopatřovací) plat; není-li již takového úřadu (orgánu), úřad (orgán), na něž přešla jeho působnost v osobních věcech zaměstnanců a jejich pozůstalých; není-li ani takového úřadu (orgánu), úřad (orgán), jehož likvidatura zařizuje výplatu odpočívňích (zaopatřovacích) platů. Úřadem, který navrhuje zahájení řízení, je u příjemců darů a pensí z milosti příslušný ústřední úřad, po případě úřad (orgán) ústředním úřadem k tomu zmocněný, u příjemců odpočívňích (zaopatřovacích) platů povolených podle volné úvahy úřad, který požitkem povolil, a povolil-li jej kárný orgán (disciplinární, kárná komise a pod.) úřad, při němž je tento kárný orgán zřízen.

(2) Kárné oznámení nutno náležitě odůvodniti a označiti v něm všechny potřebné důkazy a listinné doklady. V oznámení buďtež uvedeny též údaje týkající se služebních, osobních a rodinných poměrů obviněného, případně jeho branného poměru [§ 30, odst. 2, písm. c)].

(3) Aby úřad navrhující zavedení kárného řízení mohl tak učiniti, provede předem potřebná šetření, zejména vyslechně svědky a obviněného. Obviněnému třeba umožniti, aby se vyjádřil k výsledkům šetření a po případě navrhl jeho doplnění. Obviněnému buď přesně označeno jednání jemu za vinu kladené a budiž mu dána příležitost, aby se v každém bodu obvinění ospravedlnil. Bezprostředně po sepsání

jeho výpovědi buď mu zápis přečten a poskytnuta mu možnost oprav a doplňků. Vyhne-li se úmyslně výsledku, lze v šetření pokračovati i bez jeho slyšení.

(4) Úřad (odstavec 3) může dožádati soudy, státní a jiné úřady, aby provedly jednotlivý úkon šetření, nemůže-li jej pro vzdálenost nebo jinou překážku sám provést. Dožádané soudy a úřady provedou úkon podle předpisů pro ně platných.

(5) Ustanovení § 119, odst. 4 a 5 služební pragmatiky platí přiměřeně.

(6) Provedl-li předběžné šetření již jiný orgán v rámci očisty veřejné správy, úřad použije výsledků tohoto šetření po případném doplnění podle předchozích ustanovení.

§ 16.

Obecné zásady řízení.

(1) Řízení je neveřejné.

(2) Řízení budiž stručné a rychlé. Lze je provést i proti nepřítomným.

(3) Každý člen komise je zavázán hledět k tomu, aby se zjistila pravda. Musí se proto dokonale obeznámiti s každým případem, o němž hlasuje, a může sám činiti návrhy na doplnění šetření proti obviněnému i v jeho prospěch.

(4) Hlasování se děje prostou většinou hlasů, při čemž hlasují mladší členové před staršími; předseda hlasuje naposled. K uložení trestu podle § 3, odst. 1, A, č. 6 a B, písm. a), č. 4 je třeba jednomyslného usnesení.

(5) Obviněný a jeho obhájce mají právo během řízení nahlížeti do spisů a činiti si z nich výpisy; vyňaty jsou spisy tajné a poradní. Nahlížeti lze jen za úředního dozoru.

(6) Nedostaví-li se obviněný, ač byl řádně obeslán, není to na překážku pokračování v ústním jednání.

§ 17.

Řízení o kárném oznámení.

(1) Ke kárnému oznámení a spisům o předběžném šetření připojí svůj návrh kárný zástupce.

(2) Takto doplněné kárné oznámení i s doklady prozkoumá senát očistné komise a usnese se bez ústního jednání buď:

- a) že (§ 15, odst. 1) má šetření doplniti,
- b) že se řízení zastavuje nebo
- c) že se řízení přerušuje a spisy se postupují veřejnému žalobci u mimořádného lidového soudu nebo státnímu zastupitelství nebo
- d) že se věc postupuje příslušné očistné komisi nebo
- e) že se věc odkazuje k ústnímu jednání.

(3) Řízení se zastaví:

- a) nevyšlo-li na jevo nic závadného nebo
- b) jestliže zaměstnanec ze služebního poměru vystoupil nebo zemřel.

(4) Řízení se může přerušiti až do pravoplatného skončení řízení trestního, je-li nějaké v běhu nebo vznikne-li během řízení podezření trestního činu.

(5) Byla-li věc odkázána k ústnímu jednání, usnese se senát zároveň, které důkazy již provedené v přípravném vyšetřování se mají opakovati při ústním jednání.

Ústní jednání.

§ 18.

(1) Předsedoyi senátu přísluší naříditi čas a místo ústního jednání. Jednání se může provést i mimo sídlo očistné komise, jestliže se tím řízení urychlí.

(2) Obviněný musí k němu býti obeslán ve lhůtě alespoň osmi dní předem. V obsílce musí býti určité uvedena obvinění a okolnosti, svědčící pro správnost těchto obvinění. Kromě toho se sdělí v obsílce obviněnému jména členů senátu s poučením o právu odmítnutí podle § 8 a o právu obhajoby podle § 11 a tohoto předpisu. Hodlá-li zaměstnanec použití obhájce pro ústní jednání, musí, pokud tak neučinil již během přípravného šetření, sdělit jeho jméno do 3 dnů po doručení obeslání, po případě v této lhůtě podati návrh ve smyslu § 11, odst. 2.

(3) Jednání řídí předseda. Člen senátu pověřený předsedou (zpravodaj) podá podrobnou zprávu o případu. Poté následuje výslech obviněného a svědků a přečtou se důkazy. Členové senátu a obviněný (obhájce) i kárný zástupce mají právo klásti otázky vyslýchaným osobám.

(4) O každém návrhu na doplnění šetření se musí rozhodnouti před skončením jednání.

(5) Po skončeném průvodním řízení přednese kárný zástupce své vývody a návrhy a poté obviněný i jeho obhájce. Obviněnému a případnému jeho obhájci budiž vždy uděleno závěrečné slovo.

§ 19.

(1) Ústní jednání je neveřejné. Obviněný může však žádati, aby byl dovolen přístup k líčení třem zaměstnancům, kterým důvěřuje.

(2) Porady a hlasování se konají v tajném zasedání.

(3) O ústním jednání buď sepsán protokol, který má obsahovati údaj o času a místu jednání a jména přítomných a vylíčiti postup jednání ve všech podstatných částech, zejména s udáním podstatného obsahu výpovědi osob slyšených při ústním jednání.

(4) O poradách a hlasování buď sepsán oddělený protokol. Oba protokoly buďte podepsány předsedou a zapisovatelem.

§ 20.

Rozhodnutí očištné komise.

(1) Očištné komise nejsou vázány osvobozeními rozsudky řádných anebo jiných soudů nebo disciplinárními nálezy (usneseními) a rozhodují podle volného uvážení a podle nejlepšího vědomí a svědomí.

(2) Dospěje-li komise k přesvědčení, že obviněný není vinen, osvobodí ho. Osvobozující nález se zapisuje v protokole o ústním jednání a vyhlásí se.

(3) Dospěje-li však komise k přesvědčení, že obviněný se provinil, usnese se na nálezu, kterým vysloví, že je vinen, a určí některý z trestů podle § 3 a stanoví, zda a pokud se zřetelem k návrhům předneseným potrestaným během řízení a k jeho majetkovým poměrům má obviněný hraditi náklady řízení. Nález o vině a trestu s podstatnými důvody se zapisuje do protokolu o ústním jednání a sdělí se přítomnému obviněnému ústně i v písemném vyhotovení.

(4) Byl-li zaměstnanec pro tutéž skutkovou podstatu již potrestán, přihlédne k tomu očištná komise při výměře trestu.

(5) Písemné vyhotovení nálezu musí obsahovati označení očištné komise, den a místo ústního jednání, jména přítomných osob, nález a jeho důvody, podpis předsedy a zapisovatele a poučení o právu odvolacím.

§ 21.

Odvolání.

(1) Odvolání jest podati do patnácti dnů od doručení nálezu přímo u očištné komise, která nález vydala. Očištná komise je předloží do tří dnů příslušné vrchní očištné komisi, která o něm rozhodne s konečnou platností.

(2) Odvolání může podati obviněný (zákonný dědic), i kárný zástupce k pokynu úřadu (§ 15, odst. 1).

(3) Odvolání má odkladný účinek.

(4) O navrácení v předešlý stav platí obdobně ustanovení § 143 služební pragmatiky s tou změnou, že lhůta pro podání návrhu činí patnáct dnů.

§ 22.

Rozhodnutí vrchní očištné komise.

(1) Vrchní očištná komise

a) odmítne odvolání bez dalšího řízení, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo osobou k odvolání neoprávněnou,

b) uloží doplnění šetření, je-li toho třeba,

c) zruší nález a nařídí očištné komisi nové provedení řízení, shledá-li podstatné vady v řízení před očištnou komisí,

d) osvobodí obviněného,

e) změní trest; změní trest v neprospěch obviněného neb uznat obviněného vinným z přečinů, stran kterých byl očištnou komisí osvobozen, může komise jen v tom rozsahu, ve kterém se proti nálezu odvolal kárný zástupce,

f) zamítne odvolání.

(2) V případech uvedených pod písm. a), b) a c) předchozího odstavce rozhodne vrchní očištná komise bez ústního jednání; v ostatních případech může rozhodnouti bez ústního jednání jen, uzná-li to za vhodné. Jinak nařídí předseda vrchní očištné komise ústní jednání před touto komisí, pro něž platí stejná pravidla jako pro jednání v prvé stolici.

(3) Rozhodnutí vrchní očištné komise je konečné.

§ 23.

Výkon nálezu.

(1) Pravoplatné nálezy očištných komisí provádějí příslušné osobní úřady, které také zařídí jich zápis do osobního (služebního) výkazu. U příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů provede výkon nálezu úřad (orgán), uvedený v § 15, odst. 1, pokud se týče úřad (orgán), jehož likvidatura zařizuje výplatu těchto platů.

(2) O tom, že nález nabyl moci práva, vyrozumí předseda příslušné očištné komise úřad, uvedený v odstavci 1.

§ 24.

V ý m a z t r e s t u.

Po uplynutí tří let, ode dne, kdy nález nabyl právní moci, avšak nikoliv před úplným výkonem uloženého trestu, může být zápis vymazán k žádosti v osobním (služebním) výkazu, choval-li se zaměstnanec od toho času bezvadně. O žádostech za výmaz trestu rozhoduje příslušný ústřední úřad, u samosprávných zaměstnanců nejbližší vyšší dohlédací úřad. Tyto úřady jsou oprávněny povolit, aby po další přiměřené lhůtě po výmazu trestu byla doba vyloučená z postupu dodatečně zcela nebo částečně do tohoto postupu započtena.

§ 25.

O b n o v a ř í z e n í.

(1) Obnovu řízení lze navrhnouti, vyskytly-li se po pravomoci nálezu nové okolnosti nebo důkazy, na základě kterých lze souditi, že by nález byl jinak vynesen, kdyby tyto okolnosti nebo důkazy byly senátu známy již před vynesením nálezu.

(2) Obnovu řízení může navrhnouti kárný zástupce, odsouzený zaměstnanec nebo jeho zákonní dědicové.

(3) Obnovu řízení povoluje bez ústního jednání očištná komise; v usnesení budiž uvedeno, do jaké míry a v kterých částech se nález povoláním obnovy zrušuje. Proti rozhodnutí očištné komise lze se odvolat do 15 dnů k vrchní očištné komisi.

(4) Povoláním obnovy se zahájí zároveň řízení znovu; pro obnovené řízení platí stejné předpisy jako pro řízení původní.

(5) Po zániku působnosti očištných komisí lze návrh na obnovu řízení podati před orgány, na něž přešla působnost těchto komisí (§ 32).

Suspense.

§ 26.

(1) Očištná komise může kdykoliv suspendovat zaměstnance, proti němuž bylo zahájeno řízení, je-li to přiměřeno vzhledem k tíži služebního přestupku.

(2) Očištné komisi přísluší rovněž potvrzovati (rušiti) prozatímní suspensi vyslovenou pro činnost, k jejímuž stíhání je příslušná, a to na oznámení služebního úřadu, vyslovivšího suspensi. To se týká i suspense vyslovené před účinností dekretu.

(3) Ustanovení § 14 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 380 Sb., o úsporných opatřeních personálních zůstává nedotčeno.

§ 27.

(1) Suspense končí nejpozději pravoplatným ukončením očištného řízení.

(2) Pominou-li dříve okolnosti, které způsobily suspensi zaměstnance, má ji očištná komise zrušiti.

§ 28.

(1) Očištná komise usnáší se o suspensi, jejím potvrzení nebo zrušení bez ústního jednání.

(2) Proti rozhodnutí očištné komise možno podati odvolání do 15 dnů po doručení. Odvolání nemá odkladného účinku.

§ 29.

Skončí-li řízení zastavením nebo osvobozujícím nálezem, zařídí se dodatečně započtení doby suspense a výplata zadržovaných částí služebních příjmů. Jinak rozhodne očištná komise v nálezu, zda a pokud se má doplatiti zadržovaný plat a zda a pokud je dobu suspense započísti pro zvýšení platu a pro nárok na výslužné (odbytné) a jeho výměru.

§ 30.

P ř e d e p s a n á d o r u č e n í.

(1) Zvláště se doručují zejména:

a) oznámení o zahájení řízení (§ 15),
b) usnesení o zastavení řízení (§ 17, odst. 3), o suspensi (§ 28, odst. 1), o povolení obnovy řízení (§ 25, odst. 3),
c) nálezy očištných komisí.

(2) Doručení podle odstavce 1 se provedou

a) služebnímu úřadu obviněného, a není-li tento úřad zároveň úřadem osobním, též osobnímu úřadu,

b) úřadu (orgánu), uvedenému v § 15, odst. 1 věty 2 a 3, u příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů, dále pensí a darů z milosti a odpočivných (zaopatřovacích) platů povolených podle volné úvahy,

c) ministerstvu národní obrany, je-li obviněný vojenským gázistou v záloze nebo poddůstojníkem nebo příslušníkem mužstva v činné službě nebo mimo činnou službu (§ 15, odst. 2),

d) kárnému zástupci,

e) obviněnému (potrestanému), jeho obhájci nebo jinému zmocněnci, případně zákonnému dědici.

(3) Doručení podle odstavce 2, písm. e) jakož i doručení úředních obsílek jsou platná, stala-li se osobně. Je-li pobyt obviněného ne-

znám, stane se doručení platné uložením u přednosty posledního služebního úřadu, pokud se týče u úřadu (orgánu) uvedeného v § 15, odst. 1 věty 2 a 3.

§ 31.

Lhůty.

Lhůty podle tohoto dekretu počínají dnem následujícím po doručení. Začátek nebo běh lhůt není přerušován nedělemi, svátky nebo památnými dny. Případně-li konec lhůty na neděli, svátek nebo památný den, končí lhůta nejbližším dnem všedním. Dny poštovní dopravy se nevčítají do lhůty.

§ 32.

**Časové omezení činnosti
očistných komisí.**

Působnost očistných komisí končí dnem 31. března 1946. Případy v této lhůtě neskončené se postoupí příslušné disciplinární komisi (nebo jinému příslušnému kárnému orgánu), která v něm pokračuje podle předpisů tohoto dekretu. To se týká i řízení ve věcech příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů. Není-li takové disciplinární komise (kárného orgánu), postoupí se věc disciplinární komisi pro pragmatikální úředníky a zřízence při zemském národním výboru.

§ 33.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

David v. r.	Kopecký v. r.
Gottwald v. r.	Laušman v. r.
Široký v. r.	Đuriš v. r.
Dr. Šrámek v. r.	Dr. Pietor v. r.
Ursíny v. r.	gen. Hasal v. r.
Masaryk v. r.	Hála v. r.
gen. Svoboda v. r.	Dr. Šoltész v. r.
Dr. Ripka v. r.	Dr. Procházka v. r.
Nosek v. r.	Majer v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Clementis v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	gen. Dr. Ferjenčík v. r.
Dr. Stránský v. r.	Lichner v. r.

106.

Dekret presidenta republiky

ze dne 23. října 1945

o platech členů Prozatímního Národního shromáždění.

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou ustanovují:

§ 1.

(1) Členové Prozatímního Národního shromáždění mají stálý měsíční plat 12.000 Kčs, a to počínajíc prvním dnem měsíce, v němž vykonali slib nařízený ustanovením § 22 ústavní listiny, a končíc posledním dnem měsíce, v němž jejich mandát zanikl.

(2) Místopředsedům Prozatímního Národního shromáždění přísluší přídavek 2.400 Kčs měsíčně, nepodrobený dani důchodové, a čínovní přídavek 2.000 Kčs měsíčně.

§ 2.

Předseda Prozatímního Národního shromáždění má vedle platu, uvedeného v § 1, odst. 1, čínovní přídavek 100.000 Kčs ročně a reprezentační přídavek 56.000 Kčs ročně. Přídavky se vyplácejí v měsíčních částkách obdobně podle ustanovení § 1, odst. 1. Mimo to má předseda stálý povoz a služební byt na státní útraty.

§ 3.

Členové Prozatímního Národního shromáždění mohou bezplatně užívatí vlaků všech druhů, kterékoli třídy, všech — i soukromých — drah, ať jsou v provozu státním nebo ve vlastní režii, malodrah a drah elektrických, osobních autobusů státních a lodí dopravních na celém státním území až do konce kalendářního roku, v němž byli členy Prozatímního Národního shromáždění.

§ 4.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem 1. října 1945; provede jej ministr vnitra v dohodě s ministry financí a dopravy.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Nosek v. r.

107.

Dekret presidenta republiky**ze dne 23. října 1945****o přechodné úpravě poplatkového ekvivalentu
v zemích České a Moravskoslezské.**

K návrhu vlády ustanovují:

§ 1.

(1) Poplatkový ekvivalent podle zákona ze dne 8. dubna 1938, č. 76 Sb. (zákon) počne se v zemích České a Moravskoslezské opět vy-
bírat, a to od 1. července 1945.

(2) Doba, po kterou předpisy o poplatkovém ekvivalentu nebyly v účinnosti, nepřetrhuje 10letou lhůtu podle § 8 zákona. Došlo-li k transakci uvedené v § 17, odst. 1 zákona, přechází ekvivalentní povinnost původního vlastníka na nového vlastníka v rozsahu stanoveném tímto dekretem i tehdy, bylo-li jmění přechodně ve vlastnictví (držbě) jiných osob.

§ 2.

(1) Poplatkový ekvivalent, připadající na rok 1945 jest splatný nejpozději do 60 dnů ode dne počátku účinnosti tohoto dekretu.

(2) Pro výměru splátek je rozhodným roční předpis na vyměřovací období 1941—1950. Nebyl-li poplatkový ekvivalent na toto vyměřovací období dosud vyměřen, řídí se výše splátek splátkou připadající na poslední čtvrtletí, v němž předpisy o poplatkovém ekvivalentu byly v účinnosti.

(3) Nepodal-li ekvivalentní podmět dosud přiznání, poněvadž lhůta podle § 13 zákona skončila v době, kdy předpisy o poplatkovém ekvivalentu nebyly v účinnosti, musí tak učiniti do 31. října 1945, jinak jej stihnou následky podle § 14 zákona.

(4) Ministr financí se zmocňuje, aby pro území, které bylo po 29. září 1938 dočasně odloučeno od zemí České a Moravskoslezské, upravil odchylně lhůty k podání přiznání a k odvedení splátek.

§ 3.

Použitelnost vládního nařízení ze dne 16. prosince 1942, č. 412 Sb., o zrušení poplatkového ekvivalentu, a jiných právních předpisů, odporujících tomuto dekretu, se zrušuje.

§ 4.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Šrobár v. r.

108.

Dekret presidenta republiky**ze dne 25. října 1945****o konfiskaci nepřátelského majetku
a Fondech národní obnovy.**

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou ustanovují:

ČÁST I.

Konfiskace nepřátelského majetku.

§ 1.-

**Vymezení konfiskovaného
majetku.**

(1) Konfiskuje se bez náhrady — pokud se tak již nestalo — pro Československou republiku majetek nemovitý i movitý, zejména i majetková práva (jako pohledávky, cenné papíry, vklady, práva nehmotná), který ke dni faktického skončení německé a maďarské okupace byl nebo ještě jest ve vlastnictví:

1. Německé říše, Království maďarského, osob veřejného práva podle německého nebo maďarského práva, německé strany nacistické, politických stran maďarských a jiných útvarů, organizací, podniků, zařízení, osobních sdružení, fondů a účelových jmění těchto režimů nebo s nimi souvisejících, jakož i jiných německých nebo maďarských osob právnických, nebo

2. osob fyzických národnosti německé nebo maďarské, s výjimkou osob, které prokáží, že zůstaly věrné Československé republice, nikdy se neprovinily proti národům českému a slovenskému a buď se činně zúčastnily boje za její osvobození, nebo trpěly pod nacistickým nebo fašistickým terorem, nebo

3. osob fyzických, které vyvíjely činnost směřující proti státní svrchovanosti, samostatnosti, celistvosti, demokraticko-republikánské státní formě, bezpečnosti a obraně Československé republiky, které k takové činnosti pod-

něcovaly nebo jiné osoby svěsti hleděly, záměrně podporovaly jakýmkoli způsobem německé nebo maďarské okupanty, nebo které v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18 dekretu presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 16 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech) nadržovaly germanisaci nebo maďarisaci na území Československé republiky nebo se chovaly nepřátelsky k Československé republice nebo k českému nebo slovenskému národu, jakož i osob, které strpěly takovou činnost u osob spravujících jejich majetek nebo podnik.

(2) Ustanovení odstavce 1, č. 3 platí i pro osoby právnické, pokud lze fyzickým osobám, které jsou jejich členy nebo podílíky na majetku nebo podniku (kapitálovým účastníkům), přičítati vinu na postupu orgánu zastupujícího právnickou osobu nebo pokud tyto osoby zanedbaly přiměřenou opatrnost při jeho volbě a dozoru naň.

(3) Konfiskaci podléhá rovněž veškerý majetek, který náležel v době po 29. září 1938 subjektům uvedeným v odstavcích 1 a 2 a byl v době rozhodné podle odstavce 1, věta první, po případě je ještě, ve vlastnictví osob, v jejichž rukou by konfiskaci nepodléhal, leč by podrobení takového majetku konfiskaci neodpovídalo zásadám slušnosti.

(4) O tom, jsou-li splněny podmínky pro konfiskaci podle tohoto dekretu, rozhoduje příslušný okresní národní výbor. Rozhodnutí lze doručiti veřejnou vyhláškou, i když nejsou splněny předpoklady § 33 vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení). Z rozhodnutí okresního národního výboru lze se odvolati k zemskému národnímu výboru (na Slovensku k příslušnému orgánu Slovenské národní rady). Zemský národní výbor (na Slovensku příslušný orgán Slovenské národní rady) může, a to i během řízení, převzít vedení řízení a rozhodnouti v první stolici o věci. Rozhoduje-li takto v první stolici zemský národní výbor (na Slovensku příslušný orgán Slovenské národní rady), lze se z jeho rozhodnutí odvolati k ministerstvu vnitra. Ministr vnitra může způsob rozhodování podle tohoto odstavce blíže upravit směrnicemi.

§ 2.

V ý j i m k y z k o n f i s k a c e
a p o s k y t n u t í n á h r a d y.

(1) Z konfiskace vyňata jest ta část movitého majetku osob, uvedených v § 1, odst. 1,

č. 2 a 3, již jest nevyhnutelně třeba k ukojení životních potřeb nebo k osobnímu vykonávání zaměstnání těchto osob a jejich členů rodiny (jako oděv, peřiny, prádlo, domácí náradí, potraviny a nástroje). Podrobnosti o rozsahu tohoto majetku stanoví vláda nařízením.

(2) Vláda může nařízením stanoviti, že se majetek určitého okruhu osob, spadajících pod ustanovení § 1, vyjímá částečně nebo zcela z konfiskace.

(3) Konfiskaci nepodléhá majetek, jehož v době po 29. září 1938 pod tlakem okupace nebo v důsledku národní, rasové nebo politické persekuce pozbyly osoby, které nespádají pod ustanovení § 1.

(4) Při konfiskaci majetku osoby právnické přísluší poměrná náhrada osobám kapitálově na ní zúčastněným, pokud nespádají pod ustanovení § 1, odst. 1 a 2. Podrobnosti upraví vláda nařízením.

(5) Jsou-li osoby, jejichž majetek podléhá konfiskaci, jako spoluvlastníci ve společenství s osobami, které pod ustanovení § 1 nespádají, a činí-li jejich spoluvlastnický podíl více než jednu polovinu, podléhá konfiskaci majetek celý. Osobám nespádajícím pod § 1 přísluší však náhrada ve věci stejného druhu a stejné hodnoty jako jejich podíl, a není-li to možno, v penězích.

ČÁST II.

Fondy národní obnovy.

§ 3.

Z ř í z e n í a o r g a n i s a c e
F o n d ů n á r o d n í o b n o v y.

(1) K obstarávání úkolů souvisejících se zatímní správou konfiskovaného majetku a jeho rozdělením se zřizuje při každém osidlovacím úřadě Fond národní obnovy (v dalším jen Fond). Fond jest samostatná právnická osoba. Zastupuje ho finanční prokuratura, pokud statut Fondu (odstavec 7) nestanoví jinak.

(2) V čele každého Fondu jest předseda, kterého jmenuje vláda na návrh ministra vnitra po slyšení předsedy osidlovacího úřadu. Předseda zastupuje Fond navenek. Je-li zaneprázdněn, zastupuje ho místopředseda Fondu, kterého jmenuje vláda na návrh předsedy Fondu a po slyšení předsedy osidlovacího úřadu.

(3) Fond Národní obnovy podléhá osidlovacímu úřadu, při němž je zřízen. Předseda osidlovacího úřadu a jeho náměstek s předsedou a místopředsedou Fondu tvoří radu, která

usměrňuje činnost příslušného osidlovacího úřadu a Fondu mu podléhajícího. Rada se usnáší nadpoloviční většinou hlasů. Při rovnosti hlasů rozhodne ústřední komise pro vnitřní osídlení.

(4) Agendu Fondu obstarávají zaměstnanci příslušného osidlovacího úřadu, při čemž podléhají předsedovi Fondu.

(5) Základní peněžní prostředky Fondu tvoří zálohy ze státních prostředků, dále peněžní vklady a likvidní pohledávky konfiskované podle tohoto dekretu a postupně docházející úhrady za přidělený majetek.

(6) Fondy jsou osvobozeny od poplatků a dávek za úřední úkony.

(7) Statut Fondů a jednací řád pro ně vydá vláda nařízením na návrh ústřední komise pro vnitřní osídlení.

§ 4.

Stálý poradní sbor a kontrola hospodaření.

(1) U každého Fondu se zřizuje Stálý poradní sbor. Do Stálého poradního sboru, zřízeného u Fondu při osidlovacím úřadě v Praze, vysílají po jednom zástupci ministerstva vnitra, financí, národní obrany, školství a osvěty, spravedlnosti, průmyslu, zemědělství, vnitřního obchodu, dopravy, ochrany práce a sociální péče, zdravotnictví a výživy, jakož i Hospodářská rada. Členy Stálého poradního sboru, zřízeného u Fondu při osidlovacím úřadě v Bratislavě, jsou zástupci příslušných pověřenectev Slovenské národní rady, jakož i zástupce Hospodářské rady. Působnost Stálých poradních sborů upraví a jejich jednací řád vydá ústřední komise pro vnitřní osídlení.

(2) Hospodaření Fondů podléhá kontrole ministerstva financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu. Opatření Fondu, proti němuž vysloví námitky zástupce ministerstva financí (na Slovensku prostřednictvím pověřence Slovenské národní rady pro finance), nesmí se provést, dokud vzniklý rozpor se neodstraní jednáním mezi dotčenými ministerstvy, a nepodaří-li se to, rozhodnutím vlády.

§ 5.

Působnost Fondů.

(1) Fondům přísluší zejména:

1. zjistiti veškerý majetek konfiskovaný podle tohoto dekretu. Okresní národní výbory jsou povinny provést soupis veškerého majetku, který se v jejich obvodu podle tohoto dekretu konfiskuje, a předložiti tento soupis

příslušné oblastní úřadovně osidlovacího úřadu a příslušnému Fondu. Podklady pro soupis opatří místní národní výbory. Každý, kdo má zkonfiskovaný majetek v držbě, ve správě nebo úschově, je povinen přihlásiti jej na vyzvání okresního národního výboru k soupisu, a řádně oň pečovati, pokud Fond nebo veřejný úřad (orgán) jím pověřený neučiní jiné opatření;

2. učiniti — pokud se tak nestalo — v dohodě s příslušnými národními výbory a ministerstvy a jejich prostřednictvím potřebná opatření na zajištění, převzetí, úschovu, udržování a správu tohoto majetku. Směrnice pro tato opatření vydá osidlovací úřad v dohodě s Fondem. Na žádost Fondu poznamenaná příslušný soud konfiskaci ve veřejných knihách a rejstřících;

3. sepsati a vypořádati závazky náležející ke konfiskovanému majetku, při čemž postupuje podle směrnic, které vydá vláda nařízením; za závazky, které při tomto vypořádání nebudou uspokojeny, stát neodpovídá;

4. provéstí odevzdání konfiskovaného majetku podle rámcových plánů (§ 6, odst. 1) a konečných rozhodnutí o přidělu (§ 8, odst. 6);

5. zprostředkovati přidělcům úvěr podle směrnic vydaných ústřední komisí pro vnitřní osídlení.

(2) Fond má právo dozíratí na hospodaření národních správců, požadovati jejich odvolání a navrhovati jejich ustanovení u příslušných orgánů.

ČÁST III.

Rozdělení zkonfiskovaného majetku.

ODDÍL 1.

Rámcové plány a přidělová nařízení.

§ 6.

(1) Osidlovací úřad vypracuje po dohodě s příslušnými ministerstvy (na Slovensku také s příslušnými pověřenectvy Slovenské národní rady) a Hospodářskou radou a po slyšení příslušných hospodářských svazů (na Slovensku obdobných hospodářských organizací) a Ústřední rady odborů (na Slovensku Ústředia odborových svazov) rámcové plány, kterými zejména stanoví:

a) kolik malých majetkových podstat má býti v jednotlivých místech přiděleno a jak má býti naloženo se zbývajícími,

b) které střední majetkové podstaty mají být přiděleny a jak má být naloženo se zbývajícími,

c) jak má být naloženo s průmyslovým majetkem a s velkými majetkovými podstatami.

(2) Způsobem uvedeným v předchozím odstavci připraví osidlovací úřady návrhy zvláštních přidělových nařízení podle druhů konfiskovaného majetku, který bude určen k přidělování, a stanoví v nich znaky, podle nichž budou majetkové podstaty rozlišovány na malé, střední a velké, vlastnosti, jež musí mítí přidělci dotčeného druhu majetku, směrnice pro výpočet výše úhrady a způsob jejího splacení přidělci, podmínky, za nichž má dojít k přidělu nebo může být přidělen majetek odňat, a jak se má naložit s majetkovou podstatou. Podle těchto podkladů vydá vláda jednotlivá přidělová nařízení. Provedení těchto nařízení přísluší osidlovacímu úřadu, který je může provádět postupně podle oblastí a druhů přidělovaných podstat.

(3) Na podkladě rámcových plánů (odstavec 1) a přidělových nařízení (odstavec 2) sestaví se plány přidělové a úhradové (§§ 10 až 12). Osidlovacímu úřadu přísluší přezkoumat, zda přidělové a úhradové plány vyhovují těmto předpokladům, v kterémžto případě je schválí. Přiděly, odporující rámcovým plánům nebo přidělovým nařením, vyloučí osidlovací úřad z přidělových a úhradových plánů. Pokud nejsou schváleny plány osidlovacím úřadem s tohoto hlediska, nelze přikročit ke konečnému schválení nebo úpravě přidělového a úhradového plánu příslušným orgánem.

(4) Přiděl, který se přičí rámcovému plánu, jednotlivým přidělovým nařením nebo řádně schváleným, po případě upraveným plánům přidělovým a úhradovým (§ 10, odst. 3, § 11, odst. 3 a § 12, odst. 3), jest neplatný. Fond může ve lhůtě 6 měsíců od doručení pravoplatného rozhodnutí o přidělu (§ 8, odst. 6) dáti podnět ke zrušení neplatného rozhodnutí o přidělu nadřízeným úřadem, a jde-li o přidělové rozhodnutí ministerstva, ústřední komisí pro vnitřní osídlení.

ODDÍL 2.

Přidělové řízení.

§ 7.

Oprávnění uchazečů.

(1) Z majetku konfiskovaného podle tohoto dekretu se přidělují (§ 8) jednotlivé majetkové podstaty do vlastnictví oprávněným uchazečům za úhradu.

(2) Majetkové podstaty mohou být přiděleny zemím, okresům, obcím a jiným veřejnoprávním korporacím, zejména zájmovým a kulturním, družstvům a jiným uchazečům, kteří vyhovují přidělovým podmínkám (§ 6, odst. 2).

(3) Při přidělování konfiskovaného majetku budiž přihlíženo především k účastníkům národního odboje a jejich pozůstalým rodinným příslušníkům, k osobám poškozeným válkou, národní, rasovou nebo politickou persekucí, k osobám vracejícím se do pohraničí, které byly nuceny opustiti, nebo do vlasti z ciziny a k osobám, které v důsledku územních změn přeložily své bydliště na ostatní území Československé republiky. Předpoklady přednostního postavení nutno náležitě prokázati.

§ 8.

Rozhodnutí o přidělu.

(1) Podle pravoplatných přidělových plánů (§§ 10 až 12) přiděluje malé majetkové podstaty okresní národní výbor, střední majetkové podstaty zemský národní výbor (na Slovensku příslušný orgán Slovenské národní rady) a průmyslový majetek a velké majetkové podstaty příslušné ministerstvo (na Slovensku v dohodě s příslušným pověřenectvem Slovenské národní rady).

(2) V rozhodnutí o přidělu budiž uvedeno:

- a) z čeho pozůstává přidělovaná majetková podstata,
- b) jaká jiná práva a oprávnění jsou s přidělem spojena,
- c) jaké závazky přidělce přejímá,
- d) den, kdy bude odevzdán přidělený majetek,
- e) výše úhrady (přejímací ceny) a způsob jejího zaplacení,
- f) případná omezení přidělce nebo jiné podmínky jemu uložené.

(3) Přidělce neodpovídá za závazky, postihující majetek, který mu byl přidělen, pokud je podle rozhodnutí o přidělu nepřevzal.

(4) Žadatel, který se považuje za poškozena rozhodnutím okresního národního výboru o přidělu, přísluší odvolání k zemskému národnímu výboru (na Slovensku k příslušnému orgánu Slovenské národní rady). Odvolání rozhoduje zemský národní výbor (na Slovensku příslušný orgán Slovenské národní rady) s konečnou platností.

(5) Žadatel, který se považuje za poškozena rozhodnutím zemského národního výboru (příslušného orgánu Slovenské národní rady) o přidělu, přísluší odvolání k příslušnému ministerstvu.

(6) Orgán, který rozhodl o přidělu, zašle pravoplatné rozhodnutí o přidělu příslušnému Fondu, jenž provede odevzdání přiděleného majetku.

§ 9.

Přídělové komise.

(1) Místní národní výbor, v jehož obvodu jest konfiskovaný majetek, vyzve na dožádání osidlovacího úřadu veřejně způsobem v místě obvyklým a vyhláškou ve věstníku osidlovacího úřadu zájemce o přiděl k podávání přihlášek. Přihlášky je podávati u místního národního výboru. Z těchto uchazečů, vyhovujících přidělovým podmínkám (§ 6, odst. 2), jakož i z členů místního národního výboru, kteří uchazeči nejsou, jmenuje místní národní výbor místní přidělovou komisi, a to nejméně o 3 a nejvýše o 10 členech tak, aby většinu tvořili uchazeči o přiděl. Členství v místních přidělových komisích jest čestné. Místní národní výbor může členy komise kdykoli odvolati. Předsedu místní přidělové komise zvolí místní národní výbor ze svých členů. V obcích s více než 10.000 obyvateli jmenuje místní národní výbor za členy místní přidělové komise také zástupce hospodářských svazů (na Slovensku obdobných hospodářských organizací) a Ústřední rady odborů (na Slovensku Ústředia odborových svazov). Byl-li člen odvolán nebo odpadl-li z jiného důvodu, jmenuje se nový člen ze zájmové skupiny, z níž člen, kterého má nahraditi, vyšel. Při postupném provádění přidělového nařízení (§ 6, odst. 2, poslední věta) lze jmenovati pro jednotlivé druhy majetkových podstat různé přidělové komise.

(2) Okresní národní výbor, v jehož obvodu jest konfiskovaný majetek, vyzve na dožádání osidlovacího úřadu veřejně způsobem v okrese obvyklým a vyhláškou ve věstníku osidlovacího úřadu zájemce o přiděl k podávání přihlášek. Přihlášky je podávati u okresního národního výboru. Z těchto uchazečů, vyhovujících přidělovým podmínkám (§ 6, odst. 2), a ze zástupců okresního národního výboru, hospodářských svazů (na Slovensku obdobných hospodářských organizací) a Ústřední rady odborů (na Slovensku Ústredia odborových svazov) jmenuje okresní národní výbor okresní přidělovou komisi, a to nejvýše o 10 členech tak, aby většinu tvořili uchazeči o přiděl. O členech okresní přidělové komise platí obdobně ustanovení o členech místní přidělové komise. Předsedu okresní přidělové komise zvolí okresní národní výbor ze svých členů.

(3) Jmenování členů místní přidělové komise přezkoumá a potvrzuje okresní národní

výbor, jmenování členů okresní přidělové komise přezkoumá a potvrzuje zemský národní výbor (na Slovensku příslušný orgán Slovenské národní rady).

(4) Složení, organizaci a činnost místních a okresních přidělových komisí podrobněji upraví a jedná řady pro ně stanoví osidlovací úřad.

§ 10.

Přídělové plány pro malé majetkové podstaty.

(1) Místní přidělová komise vypracuje pro malé majetkové podstaty, určené k přidělu v obvodu místního národního výboru, přidělový plán s návrhem na úhradu požadovanou za přidělový majetek. Plán vyloží k veřejnému nahlédnutí u místního národního výboru po 15 dnů a upozorní zároveň na vyložení vyhláškou jednak vyvěšenou po tuto dobu na jeho úřední desce, jednak uveřejněnou — nejpozději prvního dne vyložení — v tisku a ve věstníku osidlovacího úřadu, a to s poučením o námitkách. Proti tomuto přidělovému plánu a návrhu na úhradu má každý československý státní příslušník, starší 18 let, právo podati ve lhůtě 15 dnů od posledního dne vyložení plánu námitky u místní přidělové komise. Po uplynutí lhůty k námitkám předloží místní přidělová komise přidělový plán s návrhem na úhradu a došlé námitky se svým vyjádřením k nim okresní přidělové komisi k přezkoumání. Zároveň zašle opis přidělového plánu a návrhu na úhradu osidlovacímu úřadu (§ 6, odst. 3), berní správě a okresnímu národnímu výboru (odstavec 2).

(2) Okresní přidělová komise přezkoumá předložené jí přidělové plány a návrhy na úhradu se zřetelem na podané námitky. Vyžádá si vyjádření o přiměřenosti úhrad v plánech navržených od berní správy a technických i cenových orgánů příslušného okresního národního výboru a sdělí jim, kdy bude o jednotlivém přidělovém plánu jednati, aby se mohly tohoto jednání zúčastniti.

(3) Přídělový a úhradový plán pro malé majetkové podstaty je podkladem pro přidělování, jakmile byl okresní přidělovou komisí se zřetelem na stanovisko osidlovacího úřadu (§ 6, odst. 3) schválen, po případě upraven.

§ 11.

Přídělové plány pro střední majetkové podstaty.

(1) Okresní přidělová komise vypracuje pro střední majetkové podstaty, určené k přidělu

v obvodu okresního národního výboru, přidělový plán s návrhem na úhradu požadovanou za přidělovaný majetek. Plán vyloží k veřejnému nahlédnutí u okresního národního výboru po 15 dnů a upozorní zároveň na vyložení vyhláškou jednak vyvěšenou po tuto dobu na jeho úřední desce, jednak uveřejněnou — nejpozději prvního dne vyložení — v tisku a ve věstníku osidlovacího úřadu, a to s poučením o námitkách. Proti tomuto přidělovému plánu a návrhu na úhradu má každý československý státní příslušník, starší 18 let, právo podati ve lhůtě 15 dnů od posledního dne vyložení plánu námitky u okresní přidělové komise. Po uplynutí lhůty k námitkám předloží okresní přidělová komise přidělový plán s návrhem na úhradu a došlé námitky se svým vyjádřením k nim zemskému národnímu výboru (na Slovensku příslušnému orgánu Slovenské národní rady) k přezkoumání. Zároveň zašle opis přidělového plánu a návrhu na úhradu osidlovacímu úřadu (§ 6, odst. 3), berní správě a okresnímu národnímu výboru (odstavec 2).

(2) Zemský národní výbor (na Slovensku příslušný orgán Slovenské národní rady) vyžádá si vyjádření o přiměřenosti úhrad v plánech navržených od berní správy a technických i cenových orgánů příslušného okresního národního výboru a sdělí jim, kdy bude o jednotlivém přidělovém plánu jednati, aby se mohly tohoto jednání zúčastniti. Na to přezkoumá předložené přidělové plány a návrhy na úhradu se zřetelem na podané námitky a vyjádření berních správ a technických orgánů okresních národních výborů, při čemž může tyto plány změnit, vyžadují-li toho důležité zájmy veřejné, zejména národní.

(3) Přidělový a úhradový plán pro střední majetkové podstaty je podkladem pro přidělování, jakmile byl zemským národním výborem (na Slovensku příslušným orgánem Slovenské národní rady) se zřetelem na stanovisko osidlovacího úřadu (§ 6, odst. 3) schválen, po případě upraven.

§ 12.

Přidělové plány pro průmyslový majetek a velké majetkové podstaty.

(1) Zemský národní výbor (na Slovensku příslušný orgán Slovenské národní rady) vypracuje pro průmyslový majetek a velké majetkové podstaty, určené k přidělu v jeho obvodu, přidělový plán s návrhem na úhradu požadovanou za přidělovaný majetek. Plány jest uveřejniti ve věstníku osidlovacího úřadu. Proti tomuto přidělovému plánu a návrhu na

úhradu má každý československý státní příslušník, starší 18 let, právo podati námitky u zemského národního výboru (příslušného orgánu Slovenské národní rady) ve lhůtě 15 dnů od uveřejnění plánu. Po uplynutí lhůty k námitkám předloží zemský národní výbor (na Slovensku příslušný orgán Slovenské národní rady) přidělový plán s návrhem na úhradu a došlé námitky se svým vyjádřením k nim příslušnému ministerstvu k přezkoumání. Zároveň zašle opis přidělového plánu a návrhu na úhradu osidlovacímu úřadu (§ 6, odst. 3), ministerstvu financí, ministerstvu dopravy (odstavec 2) a nejvyššímu úřadu cenovému.

(2) Ministerstvo (na Slovensku v dohodě s příslušným pověřenectvem Slovenské národní rady) přezkoumá předložený přidělový plán a návrh na úhradu se zřetelem na podané námitky a vyjádření ministerstev financí a dopravy (veřejná technická správa) a nejvyššího úřadu cenového, které si k návrhu na úhradu vyžádá.

(3) Přidělový a úhradový plán pro průmyslový majetek a velké majetkové podstaty je podkladem pro přidělování, jakmile byl ministerstvem (na Slovensku v dohodě s příslušným pověřenectvem Slovenské národní rady) se zřetelem na stanovisko osidlovacího úřadu (§ 6, odst. 3) schválen, po případě upraven.

— § 13.

Nakládání s přiděleným majetkem.

Zciziti, pronajmouti, propachtovati nebo zatížit majetek přidělený podle § 8 lze jen po lhůtě stanovené jednotlivými přidělovými nařízeními. V této lhůtě lze tak učiniti jen se svolením Fondu.

§ 14.

Placení přejímací ceny a její použití.

(1) Úhradu (prejímací cenu) splácejí přidělci příslušnému Fondu podle rozhodnutí o přidělu. Výkaz nedoplatků úhrady, vydaný Fondem, jest vykonatelný správní nebo soudní exekucí.

(2) Této úhrady budiž použito k zaplacení závazků, náležejících ke zkonfiskovanému majetku, pokud při vypořádání (§ 5, odst. 1, č. 3) budou uznány a nebudou převzaty přidělci, a zbytek budiž odveden státní pokladně k vázaným účelům.

ČÁST IV.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 15.

Řízení před Fondy.

Pro řízení před Fondy platí přiměřeně vládní nařízení č. 8/1928 Sb.

§ 16.

Přechod nemovitostí a knihovních práv na stát.

Přechod nemovitostí a knihovních práv, které nebudou přiděleny jiným osobám, na československý stát, zapíše knihovní soudy ve veřejných knihách na návrh příslušného Fondu, a pokud jde o majetek uvedený v § 18, na návrh ministerstva zdravotnictví s odvoláním na tento dekret.

§ 17.

Poměr k majetku zemědělskému.

Tento dekret se nevztahuje na zemědělský majetek, pokud je konfiskován podle dekretu presidenta republiky ze dne 21. června 1945, č. 12 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, a podle obdobných předpisů, platných na Slovensku.

§ 18.

Poměr k majetku lázeňskému, léčebným a ošetrovacím ústavům.

(1) Ustanovení částí II a III se nevztahují:

1. na léčebné a ošetrovací ústavy;
2. na tento lázeňský majetek:

a) nemovitosti se zřídly přírodních léčivých nebo minerálních vod, léčivých plynů a emanací nebo s ložisky léčivého bahna, slatiny, rašeliny nebo jiných zemín,

b) nemovitosti, podniky a zařízení, které slouží k využití přírodních léčivých zdrojů nebo minerálních vod nebo jsou pro ně potřebny,

c) léčebná zařízení lázeňská,

d) ubytovací podniky lázeňské, které převážně slouží nebo jsou určeny pro léčící se hosty nebo jsou součástí léčebných zařízení lázeňských,

e) pomocné podniky těch zařízení a podniků, jež jsou uvedeny pod písm. b) až d),

f) veškeré příslušenství podniků a zařízení, uvedených pod písm. b) až e), a všechen majetek sloužící k jejich provozu.

(2) Ministr zdravotnictví (na Slovensku v dohodě s pověřencem Slovenské národní rady) určí, kterého majetku se týká ustanovení odstavce 1.

(3) Jak bude naloženo s majetkem, uvedeným v odstavci 1, stanoví zvláštní předpisy.

§ 19.

Ustanovení trestní.

(1) Kdo vědomě poruší některé ustanovení tohoto dekretu nebo nařízení podle něho vydaných, nebo kdo se dopustí pletich, jež jsou způsobilé rušit konfiskaci nebo řádné přidělování konfiskovaného majetku, bude potrestán — bez újmy soudního stíhání — okresním národním výborem pro přestupek pokutou do 1.000.000 Kčs nebo vězením do jednoho roku nebo oběma těmito tresty. Pro případ nedobytnosti pokuty buď vyměřen náhradní trest vězení podle míry zavinění do 1 roku.

(2) Přestupky uvedené v odstavci 1 se promlčují ve 3 letech.

§ 20.

Spolupůsobení veřejných úřadů a orgánů.

Všechny veřejné úřady a orgány jsou povinny na dožádání spolupůsobiti s Fondy národní obnovy a účinně je podporovati při výkonu jejich úkolů.

§ 21.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

David v. r.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ursíny v. r.

Masaryk v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Stránský v. r.

Kopecký v. r.

Lausman v. r.

Đuriš v. r.

Dr. Pietor v. r.

gen. Hasal v. r.

Hála v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Clementis v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Lichner v. r.